

Actueel
De Molenaar
Forum
Diversen
Reageren
Agenda
Zoeken

Melkveehouders in Florida mengen zelf

Een moderne melkveesector met Zwartbont-Holsteiners in subtropisch gebied is niet vanzelfsprekend. Met 142.000 melkkoeien produceert de sector in Florida bijna één miljard liter melk. Het klimaat is niettemin een belangrijke handicap. Hoe gaat de zuivelsector daarmee om en vooral... wat krijgen de dieren te eten?

Voor de melkveehouderij in Florida is het subtropische klimaat en de ligging de meest bepalende factor. Deze zuidelijkste Amerikaanse staat ligt op dezelfde hoogte als Egypte en heeft als schiereiland een zeer vochtig en wisselend klimaat. Melkveehouderij is er dus niet vanzelfsprekend. De bevolkingsaangroei in Florida is echter de sterkste van de Verenigde Staten, waardoor er een stijgende vraag naar melk is. Dankzij rassenverbetering, betere voeding en gezondheidszorg, verbeterd management en technieken om stress door zwoele hitte – tussen half-mei en half-oktober - op te vangen, werd de gemiddelde melkgift opgedreven tot 6850 liter. Daarmee bekleedt Florida de 37ste plaats van de Verenigde Staten. Dat is niet sensationeel, maar wel goed gezien klimaat en ligging. Met 142.000 koeien werd in 2003 een productie van 972 miljoen liter gerealiseerd op iets meer dan 200 melkveebedrijven. De gemiddelde bedrijfsgrootte omvat zo'n 700 melkkoeien. Daarnaast lopen er in Florida nog 950.000 vleesrunderen rond. Opvallend voor Florida is het verschil in melkgift in de seizoenen. In maart bereikt de melkproductie zo'n 93,6 miljoen liter, in september zo'n 63,9 miljoen liter, of bijna één derde minder.

Hoogste melkprijs

De meeste melkveebedrijven bevinden zich ten noorden van Lake Okeechobee, in de omgeving van Tampa en in de vallei van de Suwannee River. Alle melk in Florida wordt opgehaald door één coöperatie, Southeast Milk Inc. (SMI), die ook nog eens 50 procent van de melk in de staat Georgia ophaalt en nog wat in de staat Alabama. SMI beschikt over 330 rijdende tanks en 125 trekkers om de melk op te halen bij ruim 300 melkveehouderijen. SMI verwerkt die melk niet zelf, maar tracht die voor de best mogelijke prijs te verkopen. Met vijf verwerkers wordt een prijs afgesproken op termijn en tussendoor wordt onderhandeld over premies om eventueel de melkprijs wat op te krikken. De vijf verwerkers zijn de voedingsholdings Dean Food, National Dairy Health, de supermarktketens Publix en Winn-Dixy en een kleine onafhankelijke verwerker. Die afnemers zetten de grondstof bijna volledig om in drinkmelk. In het laagseizoen koopt SMI melk in noordelijker staten, zoals Kentucky, en in het hoogseizoen heeft een omgekeerde beweging plaats. Vooral door schaalgrootte en de nabijheid van de consumenten is de melkprijs de hoogste van de VS.

veehouder-
Diervoederleverancier.

Rijnvallei overhandigt
Qarant-overeenkomst
Rijnvallei heeft de eerste
ondertekende
overeenkomst Veehouder-
Diervoederleverancier
overhandigd. Deze
overeenkomst is onderdeel

van het Qarant
kwaliteitssysteem van
Friesland Foods.
**METAALDEELTJES
IN UW PRODUCT?**

Aangepast dieet

Gezien de grootte van de kuddes, het specifieke klimaat en leefmilieu en de beschikbaarheid van voeding, verschilt de voeding in Florida nogal van die in de rest van de VS en vooral van Europa. Vaarzen en stieren zie je wel eens grazen, mits bijvoeding op de weide, maar melkkoeien staan jaarrond onder dak. De meeste melkveehouders mengen zelf. De mengwagen zie je dan ook overal op melkveebedrijven in Florida. De meeste voedingsingrediënten worden aangekocht. Katoenzaadschroot, ingekulde maïs, sorghum, brouwersgerst en raaigras staan naast hooi op het menu van de meeste koeien. De belangrijkste energiebronnen zijn maïs, citruspulp, tarwebijproducten, melasse, sojaschroot en maïsgries. Als proteïne-aanbrengers worden ook gewoon katoenzaadschroot, draft van brouwerijen en distillerieën gebruikt. Daarnaast worden additieven – een mineralenmix hoort tot de basisvoeding – zoals vitamines toegevoegd.

Maïs

Op het departement voor Dairy management van de faculteit Animal Science van de University of Florida spraken we met de Nederlandse onderzoeker Albert de Vries, assistant professor Dairy systems management, en Charles Staples die gespecialiseerd is in rundveevoeding. Staples bevestigt dat de melkveehouders de meeste ingrediënten op de markt kopen op basis van lange termijncontracten van bijvoorbeeld een jaar. „De melkveehouders zijn op die manier vrij goed ingedekt tegen prijsfluctuaties. Dat is belangrijk voor het bedrijfsmanagement”, aldus Staples. Het belangrijkste ingrediënt is toch wel maïs. Uiteraard doen de melkveehouders beroep op universitair opgeleide nutritionisten. „Vaak is het een vorm van service, geleverd door de leveranciers van de belangrijkste ingrediënten zoals maïs, sojaschroot en corn glutenfeed”, vertelt Charles Staples die Cargill als voorbeeld noemt. „Maar ook de zuivelcoöperatie begeleidt de melkveehouders met eigen nutritionisten. Zij kan ook een aantal ingrediënten leveren.”

BST

Volgens Staples werkt men meestal met vrij vaste menu's voor groepen van koeien die samen in dezelfde stal verblijven. „In grote lijnen zijn er twee verschillende menu's”, zegt Staples. „Een menu voor koeien die met het zogenaamde, in Europa verboden melkghifhormoon BST (Bovine Somatotropin) worden behandeld en koeien die niet met BST worden behandeld. BST-koeien die gemiddeld 10.000 liter geven, hebben meer energierijk voeder nodig.” Staples verwijst naar studies waarbij onderzocht werd of bij met BST behandelde koeien de melkgift afhankelijk is van het dieet of omgekeerd, dat de hoge melkgift het dieet bepaalt. Uit deze studies is gebleken dat BST-koeien eten wat ze nodig hebben, met andere woorden de hoge melkgift heeft tot gevolg dat ze een energierijker menu willen.

'One shot'

„Typisch voor Florida is een voedingswijze voor melkkoeien die in de omgang 'one shot' wordt genoemd. Het heeft te maken met de slechte kwaliteit van het beschikbare gras”, legt Staples uit. „Er wordt dan samengesteld voeder zonder gras gebruikt, maar met veel katoenzaadschroot. Dat is in het zuiden van de VS in grote mate beschikbaar en dat bevat veel vezel, zo'n 85 procent. Daarnaast wordt de koeien ook apart het minderwaardige hooi ter beschikking gesteld om wat meer structuur aan te bieden. Ze kiezen zelf wat ze ervan eten.”

Geen wonder dat aan de universiteit onderzoeksprojecten lopen om de subtropische grassen te verbeteren en/of aan te vullen met enzymen om de verteerbaarheid te verbeteren. Tevens wordt onderzocht hoe men de immuniteit kan verbeteren via de voeding, het omega-3-en CLE-gehalte kan opdrijven en hoe men de overlevingskansen van embryo's kan verbeteren via de voeding. Er zijn ook studieprojecten over de aanwending van toevoegingen zoals selenium en carotenoïden en zelfs over de verlaging van de fosforuitstoot via de voeding.

[4/28/2006, Jef Verhaeren]

Terug

